

AMATÖR SPOR KULÜPLERİNİN YÖNETİM PROBLEMLERİ VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİ

Sebahattin DEVECİOĞLU*

Bilal ÇOBAN*

Eyyüp YILDIRIM*

ÖZET

Toplumsal yaşantıda insanların sportif etkinlik ve hizmet beklentileri, önemli ölçüde, spordaki temel örgütlenme birimleri olan spor kulüplerinde karşılanmaktadır.Spor kulüplerinin bu işlevlerini yerine getirebilmeleri büyük oranda yönetim biliminin kural, ilke ve metotlarının uygulanmasına bağlıdır.

Bu araştırma, amatör spor kulüplerinin yönetim problemlerini tespit etmek ve bu doğrultuda çözüm önerileri geliştirmek amacıyla yapılmıştır. Araştırmanın Evrenini Elazığ ilinde faaliyet gösteren 36 Amatör Spor Kulübü oluşturmuş, örneklem grubunu ise, “Tesadüfi örneklem yöntemi” ne göre seçilmiş amatör spor kulüplerinde faaliyet gösteren sporcu, antrenör, yönetici ve üyeler oluşturmuştur. Veri toplamak amacıyla 15 sorudan oluşan bir anket uygulanmıştır. Elde edilen veriler SPSS istatistik paket programında analiz edilerek, frekans ve yüzdelik oranlarına göre değerlendirilmiştir.

Sonuç olarak; Amatör spor kulüplerinin en anlamlı probleminin , yönetim ve ekonomik yetersizlik olduğu gözlemlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Spor, Amatör , Kulüp, Yönetim

GİRİŞ

İnsanın varoluşu gereği, fizyolojik ihtiyaçları yanında çevre ile etkileşimi sonucu davranışlarını yönlendiren sosyal, psikolojik ihtiyaç ve istekleri bulunmaktadır. İnsanlar kendi aralarındaki iş ve güç birliği sayesinde bu ortak ihtiyaç ve isteklerini daha kolay karşılayabilmektedirler. İnsanlar birbirleriyle düzenli etkileşimleriyle de toplumsal kural ve kalıplar şekillenmekte, bunun neticesinde okul, hastane, şirket, sendika , dernek, siyasi parti ve spor kulüpleri gibi kuruluşlar yapılandırılarak toplumdaki yerlerini almaktadır (6).

Spor kulüpleri toplumsal çevreden bir takım girdileri alıp işleyerek enerjiye dönüştüren ve sonuçta yine çevreye veren açık sistemlerdir. Toplumsal yaşantıda insanların sportif etkinlik ve hizmet beklentileri, önemli ölçüde ‘spordaki temel örgütlenme birimleri olan spor kulüplerinden’ karşılanmaktadır (8).

Spor kulüpleri belirli kurallara göre kurulan (yasalar, tüzükler, yönetmelikler, sözleşmeler, vb.), üyelerinin her birinin yetki ve sorumlulukları belli olan (başkan, yönetim kurulu üyesi, denetçi, üye), gerek amatör gerekse profesyonel spor branşları ile topluma hizmet veren, her yaş grubunun spor yapabileceği tesis araç gereçlere sahip olan, diğer bir yönü ile de yüksek performans sporcuların yetiştirilmesini hedefleyen özel hukuk kuruluşlarıdır (4). Spor kulüpleri, sporcuların ve teknik heyetin bir amaç etrafında bir araya geldiği yerler olarak, sporculara sporu bilimsel olarak öğreten ve uygulatan tüzel kişilerdir. Spor kulüpleri, dernek ve şirket olmak üzere iki farklı tüzel kişiliğe sahiptirler. Dernekler kar amacı gütmeyen kuruluşlar olmasına karşılık, şirketler tamamen kar amacına yönelik tüzel kişilerdir (5).

Türkiye’de Spor Kulüplerine ilişkin en son düzenleme; Bakanlar Kurulunun 26.3.1985 tarih ve 85/9562 sayılı kararı ile onaylanan “Gençlik ve Spor Kulüpleri Yönetmeliği”, Resmi Gazetenin 28.7.1985 tarih ve 18825 sayılı nüshasında yer alarak yürürlüğe girmiştir (14). Bütün spor kulüpleri 04.10.1983 tarih ve 2908 sayılı “Dernekler

* Fırat Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu-Elazığ

“Amatör Spor Kulüplerinin Yönetim Problemleri Ve Çözüm Önerileri” Beden Eğitimi ve Sporda Sosyal Alanlar Kongresi, 2003,Ankara Sözel

kanununa”(13)göre kurularak Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğünce tescili yapıldıktan sonra resmi statü kazanır

Bu yönetmeliğin birinci maddesi “Gençlik ve Spor Kulübü” adını alan dernekleri, ikinci maddesi ise “ Bu yönetmelik, boş zamanları değerlendirme, spor veya her iki faaliyeti birlikte yürütmek amacıyla kurulan ve kulüp adını alan dernekleri kapsar” demek suretiyle spor kulüplerinin bir dernek olduğunu açıkça göstermektedir.(9)

2908 sayılı Dernekler Kanunu’nun 57. maddesine dayanarak hazırlanan “Gençlik ve spor kulüpleri yönetmeliği” ne göre, Kurum Kulüpleri, Spor kulübü, Gençlik Kulübü, Spor ve Gençlik Kulübü olmak üzere dört çeşit spor kulübünün tesis edilebileceği kabul edilmektedir.

Spor Kulüpleri Dernek statüsüne bağlı olarak eylem ve işlemlerini yürütmektedirler. Gençlik ve Spor kulüpleri yönetmeliğinin 9. maddesi, “tüzel kişilik kazanan ve teşkilata kayıt ve tescili yapılan bu suretle kulüp adını alan her kulübün Genel kurul, Yönetim Kurulu, Denetleme Kurulu organları teşkil ettirilir.” demiştir.

Bu kulüpler başka organlarda oluşturabilirler. Ancak, bu organları genel kurul ve denetleme kurulunun görev, yetki ve sorumluluklarını devredemezler. Şeklindeki yukarıda bahsedilen hukuki düzenlemeler spor kulüplerinin idari yapılarını teşkil etmektedir.

Bu yapının uygulamadaki en önemli amacı Spor ortamının ülke genelinde, yerel özellikler dikkate alınarak, Devlet kaynaklarının elverdiği ölçülerde genel ilke ve politikalar belirlenerek, Spor saha ve tesisleri, spor araç ve gereçleri, spor öğretici ve yöneticileri,Sportif eğitim ve yarışma uygulama programları ile gerçekleştirilebilmesidir.(2)

Son yıllarda spor alanında yapılan yatırımlar, bilimsel araştırmalar ve devletin spor politikasına verdiği önemin artmasıyla Türkiye’de de spor, gerek performans sporu olarak gerekse serbest zamanları değerlendirmek amacıyla sevilen ve ilgi duyulan bir olgu haline gelmiştir. Dünyanın gelişmiş ülkelerinde vazgeçilmez bir tutku ve yaşam biçimi olan sporun, 21. yüzyıla girerken Türkiye’de de çok önemli bir sosyal faaliyet olarak hak ettiği yeri alabilmesi için yapılan çalışmalar aralıksız sürdürülmektedir.(11)

Türkiye de sporun kitlelere yaygınlaştırılması için, sporun taban birliğini oluşturan Amatör spor kulüplerine bir çok görevler düşmektedir. Spor kulüplerinin bu işlevlerini yerine getirebilmeleri büyük ölçüde yönetim biliminin kural, ilke ve metotlarının uygulanmasına bağlıdır. Ancak Türkiye’de, gerek nicel gerekse nitel açıdan arzu edilen seviyeye gelinememiştir. Sporun ilke ve politikalarında bilimsellik ve uygulamalarındaki çağdaşlık en önemli faktördür. Bu durum kulüplerin kurumsal kültürleri ve yönetimleri için de geçerlidir.

MATERYAL YÖNTEM

Bu araştırma, amatör spor kulüplerinin yönetim problemlerini tespit etmek ve bu doğrultuda çözüm önerileri geliştirmek amacıyla yapılmıştır.

Araştırmanın Evrenini Elazığ ilinde faaliyet gösteren 36 Amatör Spor Kulübü oluşturmuş, örneklem grubunu ise “Tesadüfî örneklem yöntemi”ne göre seçilmiş amatör spor kulüplerinde faaliyet gösteren, sporcu , antrenör , yönetici ve üyeler oluşturmuştur.

Veri toplamak amacıyla 15 sorulu anket çalışması uygulanmış, elde edilen veriler SPSS istatistik paket programında analiz edilerek, frekans ve yüzdelik oranlarına göre değerlendirilmiştir.

BULGULAR

Tablo1. Kişisel Bilgiler

Kişisel Bilgiler		f	%	N	%
Yaş	15-20	87	40.28	216	100
	21-25	87	40.28		
	26-30	12	5.55		
	31 +	30	13.88		
Cinsiyet	Bay	204	94.44	216	100
	Bayan	12	5.55		
Öğrenim Durumu	ilkokul	-	-	216	100
	Ortaokul	9	4.16		
	Lise	96	44.44		
	Üniversite	111	51.38		
	L.Üstü	-	-		
Meslek	Memur	26	12.03	216	100
	İşçi	31	14.35		
	Serbest M	44	20.37		
	Öğrenci	80	37.03		
	Diğer	35	16.20		

Tablo1’de Kişisel bilgilere yer verilmiştir. Araştırmanın denek grubuna ilişkin kişisel bilgiler değerlendirildiğinde,katılımcıların %80’nini En yüksek oranla 15-25 yaş grubu oluşturmaktadır. Araştırmaya katılanların % 94.44’ünü Bay % 5.55’ini ise Bayanlar oluşturmuştur. Deneklerin % 51.38’ini Üniversite, % 44.44’ünü Lise olmak üzere % 37.03’ünü Öğrenci, % 20.37’ünü ise Serbest Meslek gurubu oluşturmaktadır.

Tablo 2. Spor Kulüpleri Yönetimine Katılım

Yönetime katılım	f	%	N	%
Spor Kulübündeki Görevi			270	100
Yönetici	66	24.44		
Antrenör	36	13.33		
Sporcu	120	44.44		
Üye	48	17.77		
Spor Kulübündeki Faaliyet Süresi (Yıl)			216	100
1-5	117	54.16		
6-10	75	34.72		
11-15	18	8.33		
16 +	6	2.77		
Spor Kulübüne Ayrılan Zaman (Saat)			216	100
1	24	11.11		
2	87	40.27		
3	54	25.00		
4	30	13.88		
5	21	9.72		
Spor Kulübündeki Faaliyet Amacı			289	100
Spora Olan İlgi	163	56.40		
Kariyer	63	21.79		
Boş Zaman Değerlendirme	24	8.30		
Hizmet Amaçlı	33	11.41		
Diğer	6	2.07		
Spor Kulübüne Ayrılan Zamanı Değerlendirme Şekli			272	100
Sporcu	120	44.11		
İdari işler	62	22.79		
Mali işler	15	5.51		
Organizasyon	60	22.05		
Tüm işler	15	5.51		

Deneklerin faaliyet de buldukları Spor kulüplerinin yönetimine, % 44. 44'ü “Sporcu” olarak, % 24.44'ü de “Yönetici” olarak katıldıkları görülmektedir. Deneklerin Spor kulübündeki faaliyet amaçlarına bakıldığında, % 56.40 ile En yüksek oranda “Spora Olan İlgi”, % 8.30 ile En düşük oranda “Boş zaman değerlendirme” amaçları ile yönetime katıldıkları görülürken, denekler Spor kulübündeki görev alanlarını % 22.79 oranla “İdari işler”, % 5.51 “Mali işler” ve % 5.51 olarak da “Tüm işler” olarak ifade etmişlerdir. Denekler % 54.16 oranla 1-5 yıl arasında faaliyet de bulduklarını % 40.27 oranla da Hafta da 2 saat Kulüplerine zaman harcadıklarını belirtmişlerdir (Tablo2).

“Amatör Spor Kulüplerinin Yönetim Problemleri Ve Çözüm Önerileri” Beden Eğitimi ve Sporda Sosyal Alanlar Kongresi, 2003,Ankara Sözel

Tablo 3. Spor Kulüplerinin Amaç ve İşlevleri

Spor kulüplerinin amaç ve hedefleri	f	%	N	%
Sporu Yaygınlaştırmak	69	27.38	252	100
Bütün Branşlarda Başarı	27	10.71		
Sporcu Yetiştirmek	153	60.71		
Diğer	3	1.20		
Spor kulüplerinin faaliyet alanları				
Futbol	198	60.55	327	100
Basketbol	45	13.76		
Voleybol	30	9.17		
Hentbol	15	4.58		
Atletizm	33	10.09		
Diğer	6	1.83		
Spor kulüplerinin gelir kaynakları				
Üye Aidatı	136	62.96	216	100
Reklam	20	9.25		
Sponsor	18	8.33		
Diğer	42	19.44		
Spor kulüplerinin iletişim kurduğu kuruluşlar				
G.S.İ.M	87	36.25	240	100
T.F.F	42	17.50		
T.A.S.K.F	78	32.50		
Diğer	33	13.75		

Denekler faaliyet de buldukları Spor kulüplerinin amaç ve hedefleri arasında, % 60.71 oranı ile “sporcu yetiştirmek” % 10.71 oran ile “Sportif başarı” olduğunu belirtmişlerdir. Araştırmaya katılanlar faaliyet alanları olarak % 60.71 gibi en yüksek oranla “Futbol”, % 4.58 gibi en düşük oranla “Hentbol” branşlarına önem verildiğini ifade etmişlerdir. Spor kulüpleri gelirlerini % 62.96 oran ile “Üye aidatlarından” sağladıkları görülürken, işbirliği ve iletişim kurdukları kurum ve kuruluş olarak da % 36.25 oranı ile de “G.S.İ.M.” olduğu görülmüştür(Tablo3).

Tablo.4. Spor Kulüplerinin Yönetim ve Organizasyonları

Spor kulüplerinin Yönetim ve Organizasyon yeterlilik düzeyleri	Yeterli		Az Yeterli		Yetersiz		Toplam	
	f	%	f	%	f	%	N	%
Yönetim Kurulu Toplantılarına Verilen Önem	75	34.7	60	27.7	81	37.5	216	100
Yönetim Kurulu Toplantılarına Katılım	78	36.1	45	20.8	93	43.0		
Yönetimin Görev-Yetki-Sorumluluğu	72	33.3	57	26.3	87	40.2		
Sporculara Gösterilen Tutum ve Davranış	72	33.3	78	36.1	66	30.5		
Eğitici Faaliyet Düzenleme	72	3.3	51	23.6	93	43.0		
Sosyal-Kültürel Faaliyet Düzenleme	27	2.5	78	36.1	111	51.3		
Sporculara Sağlanan Maddi Destek	9	4.16	63	26.1	144	66.6		
Sporculara Sosyal Güvence Sağlama	12	5.55	51	23.6	153	70.8		

“Amatör Spor Kulüplerinin Yönetim Problemleri Ve Çözüm Önerileri” Beden Eğitimi ve Sporda Sosyal Alanlar Kongresi, 2003,Ankara Sözel

Denekler Faaliyet de buldukları Spor kulüplerinin yönetim ve organizasyonlarını; % 70.8 oran ile “ Sporculara sosyal güvence sağlama”, % 66.6 oran ile “ Sporculara sağlanan maddi destek” ve % 51.3 oran ile “Sosyal ve kültürel faaliyetlerin düzenlenmesi”, % 43.0 oranla “Eğitici faaliyetlerin düzenlenmesi” ve “Yönetim kurulu toplantılarına katılım” düzeylerini “Yetersiz” bulduklarını ifade etmişlerdir (Tablo4).

Tablo 5. Spor Kulüplerinin Yeterliliği

Spor Kulüplerinin Yeterlilik Düzeyleri	Yeterli		Az Yeterli		Yetersiz		Toplam	
	f	%	f	%	f	%	N	%
Tesisler	33	15.27	48	22.22	135	62.50	216	100
Sportif Malzeme	75	34.72	48	22.22	93	43.05		
Gelir Kaynakları	54	25.00	66	30.55	96	44.44		
Diğer Kurumlarla Koordinasyon	45	20.83	60	27.77	111	51.38		
Kitle İletişim Araçları	21	9.72	48	22.22	147	68.05		

Denekler Faaliyet de buldukları Spor kulüplerinin yeterlilik düzeylerini; % 62.50 oranla “Tesislerin” % 51.38 oran ile “Diğer kurumlarla olan koordinasyonun” % 44.44 “ Gelir kaynaklarının” % 43.05 oran ile “Sportif Malzemelerin” “Yetersiz” olduğunu ifade ederek bunlarla birlikte % 68.05 oran ile “Kitle iletişim araçlarını verdiği önem” in “yetersiz” olduğunu belirtmişlerdir(Tablo5).

TARTIŞMA VE SONUÇ

Türkiye nüfusunun % 27’sini 12-24 yaş grubu oluşturmaktadır. Geriye kalan orta yaş ve yaşlı nüfusu oluşturan grupla birlikte genç, nüfusun spora olan ihtiyacı oldukça fazladır. Günümüzde gerek bilim ve teknolojideki gelişmeler, gerekse tıp alanındaki gelişmeler ortalama yaşam sınırını yükseltmiştir. Böylece spor yapmaya olan ihtiyaç giderek artmaktadır. Spora ihtiyaç gösteren grupların spor yapabilmesi ise, formal olarak öncelikle spor kulüpleri ile okullarda olabilmektedir. Ancak Türkiye’de spor kulübü sayısı, 1999 verilerine göre 5988’dir. Bunun 4828’i futbol branşında, 1160’ı ise diğer spor branşlarında faaliyet göstermektedir. Öte yandan, 62 milyon insanımıza düşen spor kulübü oranı 10.455’dir. Yani, ülkemizde her 10.455 kişiye bir spor kulübü düşmekte, futbol branşı baz alındığında ise, ülkemizde her 12.967 kişiye bir futbol spor kulübü düşmektedir(11). Araştırmadaki Spor kulüplerinin faaliyet alanlarına bakıldığında, %60.55 oranı ile Futbol branşı ilk sırayı almaktadır.(Tablo 3). Oysa, bugün birçok ülkenin spor politikasında olduğu gibi, ülkemizin spor politikasında da sporun topluma yaygınlaştırılması ilk sırayı teşkil ederken, spor alanında gelişmiş ülkeler bu politikalarını büyük ölçüde gerçekleştirebilmişlerdir.

Örneğin,Almanya’da her dört kişiden biri spor kulüplerine üye iken(21 milyon kişi), 12 milyon kişi de spor kulüpleri dışında spor yapmaktadır ve bu ülkede spor örgütlerinin başarı kriteri, sporu tüm nüfusa yaygınlaştırmaktır(3). Bu ülkelerde spor yapan insanların oranı genel nüfusun yarısına kadar ulaşırken,ülkemizde bu oran % 1-2 kadardır(10). Araştırmadaki Spor kulüplerinin öncelikli amaç ve hedefleri içerisinde Spor yaygınlaştırmak % 27.38 oranla öncelikli hedefler içerisinde yer alması bu bilgilerle örtüşmektedir(Tablo 3).

“Amatör Spor Kulüplerinin Yönetim Problemleri Ve Çözüm Önerileri” Beden Eğitimi ve Sporda Sosyal Alanlar Kongresi, 2003, Ankara Sözel

Avrupa’da Spor Modeli çalışmasında ; Sporun gelişmesi özellikle ücretsiz katılımın önemli olduğu sporun bay ve bayanlar ın gelişimine önemli katkılar sağlayacağı ifade edilmektedir. Ancak Türkiye’de Spora Bayan katılımcıların azlığı, önemli bir eksiklik olarak görülmektedir. Araştırmaya katılan deneklerin % 5.55’inin bayan olması, spor kulüpleri yönetiminde bayanların çok az temsil edilmesi, önemli problemler içersinde yer almaktadır(Tablo1). Oysa Avrupa sporunun bir özelliği insanları bir araya getirerek ve kaynaştırmak da sosyal bir görev üstlendiği ifade edilmektedir. Örneğin, Portekiz de 70.000 Antrenörün 40.000 spor kurulu ve komite üyesi Avusturya da Nüfusun% 39 bir spor kulübü veya federasyon üyesi olduğu(7). Danimarka’da 1.850.000 kişi 10.000 spor kulübüne üye olup nüfusun % 36’sını oluşturmaktadır. Lüksemburg’da 1.100 spor kulübünün 120.000 üyesi bulunmaktadır. Bu da nüfusun % 30’ nu oluşturmaktadır. Belçika’da 17.000 kulüp ve 1.400.000 üyesi vardır. Hollanda’da 4 milyon kişi kulüplere üye olduğu vurgulanmaktadır (1).

Araştırma’da Spor Kulüplerinin yönetim ve organizasyonları değerlendirildiğinde, Eğitim, sosyal, kültürel faaliyetlerin önemli ölçüde yetersiz olduğu, kulüp yönetimlerinin bu faaliyetler yeterli ilgiyi göstermedikleri ve sporcuların eğitim, sağlık ve sosyal güvenceleri ile ilgili problemlerine yönelmedikleri açıkça ifade edilmektedir (Tablo 4). Araştırma bulgularına göre Amatör Spor Kulüpleri Avrupa örneğinde görülen sosyal ve bütünleştirici görevini yerine getirememektedir.

Spor Kulüplerinin yönetimi, küçük ve orta büyüklükteki herhangi bir ticari işletmeyi yürütmekten çok daha zor, özel bilgi, tecrübe ve beceri gerektiren bir iş halini almıştır. Spor kulüplerinin yönetiminde, spor yöneticiliğini gereği gibi yapabilecek kişilerin görev alanlarına imkan tanınmasıyla bağlantılıdır. Türkiye de pek çok spor kulübü mali destek sağlayabilecek kişilerce veya bunlarla bilgi, beceri ve tecrübe sahibi olanların kurduğu koalisyonlarla idare edilmektedir(12). Spor kulüpleri ise kurum kimliğinden uzak bir yapı içerisinde çağdaş olamayan metotlarla yönetilmektedir. Araştırmadaki spor kulüplerinin yönetim ve organizasyonları amaç ve işlevleri, yöneticilerin görev ve sorumluluk anlayışları değerlendirildiğinde Amatör spor kulüplerinin sağlıklı olmayan profilleri net bir şekilde görülmektedir (Tablo 2.3.4). Oysa gelişen dünya şartlarında gerek spor kulüp yönetimleri, gerekse spor yöneticiler serbest rekabet ortamına uyum sağlayacak çağdaş donanımlara sahip kişi ve kurumlardan oluşturulmalıdır.

Türkiye’de spor, devlet tarafından teşvik edilmekte, desteklenmekte, spor kulüplerine belli oranlarda mali yardım yapılmaktadır. Devletin spor politikasındaki başlıca hedefler, ülkedeki sporcu sayısını artırmak, uluslararası spor yarışmalarında üstün başarılar elde etmek, her yaştaki bireyin spor yapmasını teşvik etmek ve sağlamak için uygun spor ortamını hazırlamaktır. Türkiye’de sporun temel hedeflerinden birini, spor kulüplerine dayanan kitle sporunun geliştirilmesi oluşturmaktadır (11). Araştırmadaki spor Kulüplerinin Tesis, saha-malzeme, araç ve gereçlerle birlikte diğer kurumlarla olan koordinasyonlarının yetersizliği ile kitle iletişim araçlarının Amatör spor kulüplerine ilgi gösterme oranlarının oldukça yetersiz ifade edilmesi sporun yaygınlaştırılması ilkesi ile çelişerek arzu edile nitelikler taşımamaktadır(Tablo 5). Oysa Kitle sporunun geliştirilmesi ancak Spor piramidinin en geniş tabanını oluşturan Amatör spor kulüplerini yaygınlaştırılması ve gerekli ilgi ve desteğin sağlanması ile birlikte güçlü bir idari ve mali yapıya kavuşturulmaları ile mümkün olabilecektir.

Araştırma sonucunda Amatör spor kulüplerinin en anlamlı probleminin, yönetim ve ekonomik yetersizlik olduğu gözlemlenmiştir. Amatör spor kulüplerinin yönetimlerinin sistemli, etkin ve verimli bir şekilde yürütülmesi, kulüplerin “Dernekler” statüsünden ayrılarak, genel yönetimde kullanılan kavram ve yöntemlerin uygulanabileceği günümüz şartlarına uygun “spor kulüpleri kanunu”nun çıkarılması ve spor kulüplerinin çağdaş bir yapılanmaya kavuşturulması sonucunda mümkün olabilir.

KAYNAKLAR

- 1-Balcı.V., **Avrupa Birliği ve Spor**, Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi,VIII, 2003,2 : 3:56
- 2-Cankalp,M.,**Sporda Yönetim ve Organizasyon**, s.48,Nobel Yayın Dağıtım, Ankara, 2002,
- 3-Çamlıyer. H., **Türkiye’de Spor Yönetimi ve Federasyonlar ve Sorunları**, Türkiye Amatör Spor Kulüpleri Federasyonu Dergisi, Sayı: 89, Ocak-Şubat, 1999, Ankara, s.10-11
- 4-Durmuş.A.G.,**Futbol Kulüplerinin Stratejik Yönetimi**, s.27, Bağırğan Yayımevi, Ankara,1999
- 5-Durmuş.A.G., **Spor Hukuku** , s.46, ALFA Basım Yayım Dağıtım, İstanbul,1998
- 6-Ekenci G., **İnsan ve Çevre İlişkilerinin Spor Kulübü Yönetimine Etkileri**, Bed.Eğt.Spor Bil.Der.II, 1997,4:35-43
- 7-European Commission Directorate-General X Information, Communication,Culture,Audiovisual Media Audiovisual Policy, Culture and Sport The Clubs,**The European Model Of Sport Consultation Document Of Dg X** , September 1998
- 8-Fişek .K., **100 Soruda Türkiye Spor Tarihi**, s.31, Gerçek Yayınevi, İstanbul,1985
- 9-Günel,A.N.,Küçükgüngör,E.,**Türk Spor Hukukunun Genel Esasları ve İlgili Mevzuat**, s54,251,Yetkin Yayınları,Ankara,1998
- 10- İmamoğlu A.F., **İkibinli Yıllara Doğru Türk Sporu Üzerine Bazı Gözlemler**, G.Ü.Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi,Cilt:8, Sayı:1, 1992, Ankara, s.9,19.
- 11-Sunay.H.,**Türkiye’de Sporun Yaygınlaştırılması**, Milli Eğitim Dergisi, Sayı:147,2000
- 12-Üçışık.H.F. **Sporda Sorunlar ve Çözüm Önerileri**, s.136, Ötüken Neşriyat.A.Ş. İstanbul,1999
- 13-2908 sayılı Dernekler Kanunu 7.10.1983 Tarih ve 18184 sayılı Resmi Gazete
- 14-Gençlik ve Spor Kulüpleri Yönetmeliği 28.7.1985.tarih ve18825 sayılı Resmi Gazete

“Amatör Spor Kulüplerinin Yönetim Problemleri Ve Çözüm Önerileri” Beden Eğitimi ve Sporda Sosyal Alanlar Kongresi, 2003,Ankara Sözel